

Раф. Поповъ

Отъ месото на мамута до човѣшкото месо

Нѣколко полуголи ловци, въоръжени съ дълги копия, излѣзоха отъ гората и обградиха едно малко слонче. Тѣхнитѣ смъртоносни копия едно следъ друго се забиваха въ тѣлото му. Безпомощно и изтощено, следъ голѣми усилия да се спаси, то се повали на земята въ локва кръвъ, която изобилно шуртѣше изъ многобройнитѣ рани. Голѣма радостъ обвзе ловцитѣ, защото съ малко трудъ и безъ рискъ за живота, се сдобиватъ за редъ дни съ храна.

Но радостъта имъ не бѣ за дълго.

Майката на слончето подири своята рожба. Последната, подозирайки въ каква опасностъ може да попадне, бѣше изостанала доста назадъ. Болезнениятъ ревъ на малкото стигна до ушитѣ на слонката-майка.

Ловци убиватъ малко мамутче

Тя предугади, че нѣщо лошо се случи съ любимата ѝ рожба и се върна бързо назадъ. Появата на великана, очевидно разяренъ, всѣ ужасъ у ловцитѣ. Съ свѣткавична бързина тѣ се разбѣгаха, защото знаеха, какви могатъ да бждатъ послѣдствията за тѣхъ. Дълго време майката

